

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 451/2016
23.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца Ловачко друштво Ф. Д.П., чији је пуномоћник С.П., адвокат из Н.С., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3312/15 од 27.01.2016. године, у седници одржаној 23.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3312/15 од 27.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 2470/13 од 08.05.2015. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац стекао право власништва на некретнинама уписаним у лист непокретности бр. ... КО Д.П. под парцелом бр ... – земљиште под зградом површине 1а 52м², која по природи представља породичну стамбену зграду бр. ... у приземљу у Д.П. у ул. ... бр. ... и на парцели ... потез С. њива 1. класе површине 13а 71м² и њива 2. класе 8а 00м² уписану у лист непокретности бр. ... КО Д.П., па је тужена дужна да трпи да се тужилац укњижи као власник на основу ове пресуде у лист непокретности. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 292.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3312/15 од 27.01.2016. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда. Одлучено је да се туженој не досуђују трошкови жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, Ловачко друштво Д.П., правни претходник тужиоца, основано је .... године, а током ... године променило је назив у Ловачко друштво Ф. и као такво се регистровало. На основу купопродајног уговора закљученог 07.02.1972. године правни претходник тужиоца купио је некретнину уписану у зкњ.ул. бр. ... КО Д.П., парц. бр. ... кућу и двориште од 06 ари 55м² и парц. бр. ... од 21 ара 71м² по купопродајној цени од 50.050,00 тадашњих динара. На основу тог уговора тужилац је уписан као носилац права коришћења на земљишту у друштвеној својини. Предметне парцеле купљене су искључиво од средстава које потичу од чланарина удружења, донација и поклона. У време куповине зграда је била стара око 100 година, руинирана и склона паду, па су чланови друштва својим средствима, добровољним радом на реновирању и адаптацији у потпуности реновирали објекат.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиоца.

Према члану 81. Закона о удружењима („Службени гласник РС“, бр. 51/09) непокретности у друштвеној својини на којима су друштвене организације до дана ступања на снагу овог закона имале право коришћења прелазе у својину, односно су својину ових друштвених организација, сразмерно уделу којим су учествовале у финансирању ових непокретности сопственим средствима оствареним од добровољних чланарина, поклона, донација, легата и на други законом дозвољени начин (став 1.). Сопственим средствима из става 1. овог члана не сматрају се средства остварена по основу вршења јавних овлашћења или друга средства остварена из буџета друштвено-политичких заједница (став 2.).

По схватању овог суда, правилно је становиште нижестепених судова да је тужилац, као правни следбеник Ловачког друштва Д.П., теретним правним послом стекао право власништва на спорним некретностима. Тужилац је на основу купопродајног уговора доказао да је теретним правним послом, који је закључен у складу са тада важећим Законом о промету непокретности, стекао спорне некретнине, а да су средства за куповину некретнине стечена од добровољних чланарина, поклона, донација, као и да је адаптација рушевног објекта извршена добровољним радом и средствима чланова удружења.

Одредбом члана 80. Закона о удружењима прописано је да непокретности у друштвеној својини на којим имају право коришћења друштвене организације, удружења или облици повезивања удружења са седиштем на територији Републике Србије, даном ступања на снагу тог закона постоје средства у државној својини на којима право коришћења има јединица локалне самоуправе на чијој се територији непокретност налази. Иако се у листу непокретности број ... КО Д.П. парцела број ... и ..., као и саграђени објекат уписани као друштвена својина са правом коришћења тужиоца, даном ступања на снагу Закона о удружењима постала су средства у државној својини, па су неосновани наводи ревизије тужене да није пасивно легитимисана у овој парници.

Није основан ни ревизијски навод да редован суд није надлежан да одлучује о захтеву тужиоца, већ да о томе одлучује надлежни орган управе, с обзиром да је одредбом члана 81. став 3. Закона о удружењима прописано да се својинска права из става 1. овог члана утврђују у поступку пред надлежним судом.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**